

200703761/1.

Datum uitspraak: 9 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de mondelinge uitspraak in de zaken nos. AWB 07/18775, 07/18776
en 07/18715 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 10 mei 2007 in de gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 1 mei 2007 is ten aanzien van (hierna: de vreemdelingen) een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 10 mei 2007, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 23 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard en hun schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 juni 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat de inhoud van de beschikkingen waarbij de maatregel is opgelegd niet onverwijld aan de vreemdelingen is medegedeeld in een voor hen begrijpelijke taal en dat hij daardoor in strijd heeft gehandeld met artikel 5, tweede lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en het door hem gevoerde beleid, heeft miskend dat uit die beschikkingen blijkt dat de inhoud en strekking hiervan aan de vreemdelingen is medegedeeld door middel van een tolk in de Hindi taal en zij hebben verklaard die inhoud en strekking te begrijpen. De vreemdelingen hebben, aldus de staatssecretaris, niet aannemelijk gemaakt dat dit anders zou zijn.

2.1.1. Ingevolge artikel 5, tweede lid, van het EVRM moet een ieder die gearresteerd is onverwijld en in een taal die hij verstaat op de hoogte worden gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de vreemdeling, aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met grensbewaking aangewezen ruimte of plaats.

Ingevolge het tweede lid kan een zodanige ruimte of plaats worden beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

Paragraaf A6/2.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) vermeldt, voor zover thans van belang, dat de bevoegde ambtenaar een afschrift van de beschikking tot het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6 van de Vw 2000 dient uit te reiken aan de vreemdeling, waarbij de inhoud van de beschikking in

een voor de vreemdeling begrijpelijke taal aan hem moeten worden meegedeeld.

2.1.2. Niet aannemelijk is dat de inhoud van de beschikkingen, in afwijking van paragraaf A6/2.5 van de Vc 2000, niet aan de vreemdelingen is medegedeeld in een voor hen begrijpelijke taal. De ambtenaren die de beschikkingen hebben ondertekend en uitgereikt, hebben daarop vermeld dat, nadat de strekking en inhoud van de beschikkingen door hen telefonisch door middel van een tolk in de Hindi taal aan de vreemdelingen waren medegedeeld, de vreemdelingen verklaarden de beschikking te begrijpen. Die ambtenaren, allen wachtmeester der Koninklijke Marechaussee District Schiphol, hebben ook in de op 1 mei 2007 door hen opgemaakte en ondertekende processen-verbaal van bevindingen verklaard dat zowel de schriftelijke als de verbale communicatie tussen hen en de betrokken vreemdeling gedurende de gehele procedure heeft plaatsgevonden met behulp van telefonische tussenkomst van een tolk in de Hindi taal. Van de juistheid van deze processen-verbaal moet in rechte worden uitgegaan, behoudens bewijs van het tegendeel, dat hier ontbreekt. De enkele omstandigheid dat volgens de rapporten van het eerste gehoor in de asielprocedure de vreemdelingen hebben verklaard geen andere taal dan Punjabi te spreken, kan niet als zodanig worden aangemerkt, nu twee vreemdelingen blijkens die rapporten tevens hebben verklaard op school het vak Hindi te hebben gevolgd en de andere vreemdeling slechts heeft verklaard dat zijn beheersing van een andere taal dan Punjabi niet voldoende is om zijn asielrelaas goed naar voren te brengen.

Gezien het bovenstaande, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris bij het opleggen van de maatregel heeft gehandeld in strijd met de Vc 2000 en met artikel 5, tweede lid, van het EVRM. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De overige grieven behoeven geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het bovenstaande, de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 1 mei 2007 alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 mei 2007 in de zaken nos. AWB 07/18775, 07/18776 en 07/18715;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroepen ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

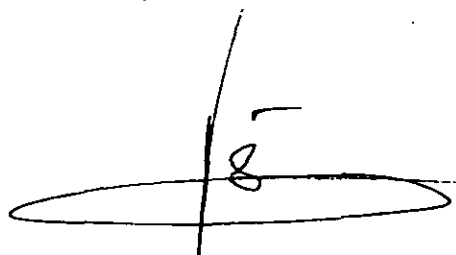
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 juli 2007

395

Verzonden: - 9 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

SBR. VREEMDELING ZKN

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Proces-verbaal van de zitting van 10 mei 2007 inhoudende mondelinge

Uitspraak

op grond van artikel 8:67 j^o 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 94 en 106 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/18775 en AWB 07/18776 en AWB 07/18715

V-nr.:

inzake: geboren op geboren op
en geboren op allen van
(gestelde) Indiase nationaliteit, voorheen verblijvende in het Uitzetcentrum Schiphol
Oost, eisers,
gemachtigde: mr. M. Spapens, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Kras, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

Eisers zijn ter zitting vertegenwoordigd door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen
vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft de beroepen ingevolge artikel 8:14 van de Awb gevoegd behandeld.

Ten aanzien van eisers zijn op 1 mei 2007 de vrijheidsontnemende maatregelen op grond van artikel 6,
eerste en tweede lid, van de Vw 2000 opgelegd.

De onderhavige beroepen betreffen eerste beroepen. De beroepen strekken tevens tot verzoeken om
toekenning van schadevergoeding.

Op 9 mei zijn de vrijheidsontnemende maatregelen opgeheven.

MOTIVERING

De rechtbank stelt vast dat de vrijheidsontnemende maatregelen ten aanzien van eisers na de indiening
van de beroepen zijn opgeheven. Thans moet worden beoordeeld of er gronden zijn om aan eisers
schadevergoeding toe te kennen.

Verweerder is op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 bevoegd een
vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, een ruimte of plaats als bedoeld in het
eerste en tweede lid van dit artikel aan te wijzen, waar hij zich dient op te houden.

AWB 07/18775 en AWB (SBR. VREEMDELING ZKN715

2

De gemachtigde van eisers heeft betoogd dat de maatregel van grensdetentie aan eisers is opgelegd in strijd met artikel 5, tweede lid, van het EVRM en in strijd met verweerders beleid. Eisers zijn namelijk niet onverwijld op de hoogte gesteld van de maatregel en de reden van oplegging daarvan in een taal die eisers verstaan. Derhalve zijn de maatregelen van aanvang af onrechtmatig geweest. Eisers hebben recht op schadevergoeding omdat zij acht dagen lang ten onrechte gedetineerd zijn geweest.

Verweerder heeft ter zitting meegedeeld dat de maatregelen zijn opgeheven omdat in de asielprocedure van eisers de beslissing is genomen om verdere behandeling van de asielverzoeken in een OC te doen plaatsvinden. De maatregelen zijn in verweerders visie rechtmatig opgelegd en hebben tot aan het moment van opheffing daarvan rechtmatig voortgeduurd. Voor zover eisers moeten worden gevolgd in hun stelling dat de inhoud van de plaatsingsbeschikkingen aan hen is meegedeeld in een taal die zij niet machtig waren, zijn zij hierdoor niet in hun belangen geschaad. Eisers hebben asielaanvragen ingediend en een dag na oplegging van de maatregelen van grensdetentie heeft een eerste gehoor plaatsgevonden. Er is toen contact geweest met de rechtshulp en er is uiteindelijk, op 3 mei 2007, ook opgekomen tegen de maatregelen van grensdetentie.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, van het EVRM dient een rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon, ten einde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, te geschieden overeenkomstig een wettelijk voorgeschreven procedure. Volgens vaste jurisprudentie van het EHRM betekent dit, dat de detentie dient te berusten op een wettelijke grondslag en ook overigens in overeenstemming dient te zijn met het nationale recht.

In artikel 5, tweede lid van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) is bepaald dat een ieder die gearresteerd is onverwijld en in een taal die hij verstaat op de hoogte moet worden gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht.

In A5/2.2.4 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 is opgenomen dat de bevoegde ambtenaar een afschrift van de plaatsingsbeschikking dient uit te reiken aan de vreemdeling waarbij de inhoud van de beschikking en de mogelijkheid tot het indienen van beroep bij de rechtbank in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal aan hem moeten worden medegedeeld.

De rechtbank stelt op grond van de zich onder de gedingstukken bevindende beschikkingen tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge artikel 6 van de Vw 2000 van 1 mei 2007 vast dat deze plaatsingsbeschikkingen onmiddellijk na oplegging van de maatregelen aan eisers zijn uitgereikt en dat de strekking en inhoud van de plaatsingsbeschikkingen aan eisers duidelijk is gemaakt door middel van een telefonische tolk in de Hindi taal.

Vastgesteld wordt voorts dat de rapporten van de eerste gehoren in de asielprocedure vermelden dat eisers alleen de Punjabi taal spreken. De rapporten vermelden tevens dat eisers hebben meegedeeld geen andere taal dan het Punjabi te spreken.

De gemachtigde van eisers heeft gesteld dat in de asielprocedure van eisers de klok stopgezet is geweest omdat er geen Punjabi tolk beschikbaar was en communicatie in een andere taal met eisers onmogelijk bleek. Dit heeft verweerder niet betwist.

De gemachtigde van eisers heeft voorts ter zitting, onder verwijzing naar informatie beschikbaar op het internet, gesteld dat Punjabi en Hindi twee verschillende talen zijn en dat kennis van de ene taal niet noodzakelijkerwijze betekent dat ook de andere taal (deels) wordt begrepen. Verweerder heeft dit evenmin bestreden.

Op grond van het voorgaande houdt de rechtbank het ervoor dat eisers geen andere taal dan Punjabi spreken. De inhoud van de plaatsingsbeschikkingen is eisers derhalve meegedeeld in een taal die zij niet verstaan.

Uit de rapporten van de eerste gehoren blijkt niet dat eisers tijdens die gehoren door verweerder alsnog, een dag nadat de maatregel van grensdetentie aan hen was opgelegd, op de hoogte zijn gebracht van de redenen van de detentie in een taal die door hen wordt beheerst. Gesteld noch gebleken is dat verweerder de redenen van detentie op een later moment alsnog aan eisers in een voor hen begrijpelijke taal heeft meegedeeld.

Verweerder heeft erop gewezen dat op 3 mei 2007 – twee dagen nadat de maatregelen aan eisers zijn opgelegd – tegen die maatregelen beroep is ingesteld. Dat impliceert volgens verweerder dat eisers in ieder geval op 3 mei 2007 bekend waren met de redenen voor de detentie en met de mogelijkheid om tegen de detentie een rechtsmiddel aan te wenden. Volgens verweerder moet er dan ook vanuit gegaan worden dat eisers in ieder geval op 3 mei 2007 in een voor hen begrijpelijke taal op de hoogte zijn gebracht van de redenen voor de detentie en de mogelijkheid om hiertegen in rechte op te komen.

De rechtbank is van oordeel dat ook indien verweerder in dit betoog wordt gevolgd, er niet is voldaan aan het vereiste dat een gedetineerde onverwijld in een taal die hij verstaat op de hoogte moet worden gebracht van de redenen voor de detentie. Een mededeling die twee dagen na oplegging van de detentie wordt gedaan kan niet als onverwijld worden aangemerkt.

De rechtbank komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat de oplegging van de maatregelen in strijd met artikel 5, tweede lid, van het EVRM en in strijd met het beleid van verweerder heeft plaatsgevonden.

De geconstateerde schending maakt de oplegging van de maatregelen eerst onrechtmatig indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Het voorschrift dat een grensgedetineerde onverwijld in een taal die hij verstaat op de hoogte wordt gesteld van inhoud en strekking van de maatregel en de mogelijkheid daartegen een rechtsmiddel in te stellen, acht de rechtbank van essentieel belang. Schending van dit voorschrift levert dan ook een ernstig gebrek op. De rechtbank is niet gebleken van zwaarwegende belangen van de kant van verweerder die opwegen tegen dit gebrek. Eisers hebben geen antecedenten en zijn niet ongewenst verklaard. De rechtbank komt tot de slotsom dat de maatregelen van aanvang af onrechtmatig zijn geweest.

De beroepen worden derhalve gegrond verklaard.

De rechtbank ziet op grond van het voorgaande aanleiding gebruik te maken van de bevoegdheid om schadevergoeding toe te kennen als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 en wel tot een bedrag van € 45,- per dag dat eisers in het Uitzetcentrum aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen zijn geweest, derhalve in totaal € 360,- (8 x € 45,-).

De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op de voet van het bepaalde in genoemd Besluit vastgesteld op € 1610,- (3 punten voor de inleidende beroepschriften in de individuele zaken, 1 punt voor de gronden van beroep (gelijke gronden in de drie te onderscheiden zaken), 1 punt voor het verschijnen ter zitting).

AWB 07/18775 en AWB 07/18775 en AWB 07/18715

4

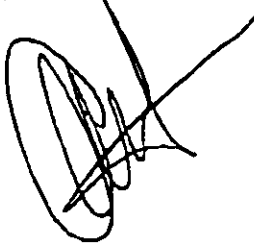
BESLISSING

De rechtbank:

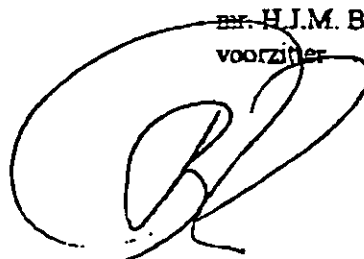
- verklaart de beroepen gegrond
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1080,- (zegge: een duizend en tachtig euro), per eiser een bedrag van € 360,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag groot € 1610,- (zegge: zesduienhonderd en tien euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal.

J.G.J. Geerlings
griffier

mr. H.J.M. Baldinger
voorzitter

afschrift verzonden op:

23 MEI 2007

Conc.: CG
Coll.: mm
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
3216	INGEKOMEN
B	30 MEI 2007
ZAACNR.	200703761
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Amsterdam
van 10 mei 2007
met kenmerk AWB 07/18775, 07/18776 en 07/18715

Inzake:

met kenmerken 0705.01.0445, 0705.01.0444 en 0705.01.0443
aan te duiden als verweerders
gemachtigde: mr. M. Spapens
advocaat te Amsterdam

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijkdaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr F. Boone
070 779 4339

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 10 mei 2007, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 23 mei 2007, met kenmerken Awb 07/18775, 07/18776 en 07/18715, in welke zaken de rechtbank de beroepen gericht tegen de beschuiten van 1 mei 2007 gegrond heeft verklaard, en verweerders een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 1080.-- (*productie D*).

2. Achtergronden

Bij besluiten van 1 mei 2007 zijn verweerders krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, in bewaring gesteld.

Bij mondelinge uitspraak van 10 mei 2007, met kenmerken Awb 07/18775, 07/18776 en 07/18715 heeft de rechtbank de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft drie grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Op grond van het voorgaande houdt de rechtbank het ervoor dat eisers geen andere taal dan Punjabi spreken. De inhoud van de plaatsingsbeschikkingen is eisers derhalve meegedeeld in een taal die zij niet verstaan.

Uit de rapporten van de eerste gehoren blijkt niet dat eisers tijdens die gehoren door verweerder alsnog, een dag nadat de maatregel van grensdetentie aan hen was opgelegd, op de hoogte zijn gebracht van de redenen van de grensdetentie in een taal die door hen wordt beheerst. Gesteld noch gebleken is dat verweerder de redenen van detentie op een later moment alsnog aan eisers in een begrijpelijke taal heeft meegedeeld."

Grief 2

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"De rechtbank is van oordeel dat ook indien verweerder in dit betoog wordt gevolgd, er niet is voldaan aan het vereiste dat een gedetineerde onverwijld in een taal die hij verstaat op de hoogte moet worden gebracht van de redenen voor de detentie. Een mededeling die twee dagen na oplegging van de detentie wordt gedaan kan niet als onverwijld worden aangemerkt.

Grief 3

3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"De rechtbank komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat de oplegging van de maatregelen in strijd met artikel 5, tweede lid, van het EVRM en in strijd met het beleid van verweerder heeft plaatsgevonden.

De geconstateerde schending maakt de oplegging van de maatregelen eerst onrechtmatig indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Het voorschrift dat een grensgedetineerde onverwijld in een taal die hij verstaat op de hoogte wordt gesteld van inhoud en strekking van de maatregel en de mogelijkheid daartegen een rechtsmiddel in te stellen acht de rechtbank van essentieel belang. Schending van dit voorschrift levert dan ook een ernstig gebrek op. De rechtbank is niet gebleken van zwaarwegende belangen van de kant van verweerder die opwegen tegen dit gebrek. Eisers hebben geen antecedenten en zijn niet ongewenst verklaard. De rechtbank komt tot de slotsom dat de maatregelen van aanvang af onrechtmatig zijn geweest.

De beroepen worden derhalve gegrond verklaard.

De rechtbank ziet op grond van het voorgaande aanleiding om gebruik te maken van de bevoegdheid om schadevergoeding toe te kennen als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 en wel tot een bedrag van € 45,- per dag dat eisers in het Uitzetcentrum aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen zijn geweest, derhalve in totaal € 360,- (8 x € 45,-)."

Toelichting op de grieven

- 3.5. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de inhoud van de plaatsingsbeschikkingen niet (onverwijld) in een voor verweerders begrijpelijke taal is meegedeeld, en dat derhalve op oplegging van de maatregel in strijd met artikel 5, tweede lid, van het EVRM en in strijd met het beleid heeft plaatsgevonden.
- 3.6. Op 1 mei 2007 zijn verweerders de toegang tot het Schengengebied geweigerd en zijn hen maatregelen opgelegd op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw. Blijkens deze maatregelen, welke zijn uitgereikt en ondertekend door het Hoofd doorlaatpost van de Koninklijke Marechaussee, blijkt dat de inhoud en de strekking van de beschikkingen aan verweerders is meegedeeld door middel van een tolk in de Hindi taal en dat verweerders hebben verklaard de inhoud en strekking van deze beschikkingen te begrijpen. Naar het oordeel van de Staatssecretaris hebben verweerders niet aannemelijk gemaakt dat de inhoud van deze beschikkingen onjuist zijn, en dat zij het niet hebben begrepen. Dit heeft de rechtbank miskend. Uit het feit dat de eerste gehoren in de asielprocedure van verweerders zijn afgenomen in het Punjabi, en de verklaringen van verweerders dat zij alleen Punjabi spreken, kan niet de conclusie worden getrokken dat verweerders, in weerwil van hun verklaringen ten tijde van oplegging van de maatregelen, de inhoud en strekking van de beschikkingen niet hebben begrepen. Blijkens de rapporten van eerste gehoren hebben verweerders verklaard geen andere taal dan Punjabi te spreken die in voldoende mate wordt beheerst om hun verhaal goed naar voren te laten komen. Dit laat onverlet dat verweerders blijkens de voornoemde beschikkingen de Hindi taal in voldoende mate beheersten om te kunnen begrijpen waarom de vrijheidsontnemende maatregelen zijn opgelegd. Dat verweerders de Hindi taal kennelijk onvoldoende beheersen om in de asielprocedure in die taal te worden gehoord, doet daar niets aan af. Ook uit de stelling van verweerders ter zitting, dat Punjabi en Hindi twee verschillende talen zijn en dat kennis van de ene taal niet

noodzakelijkerwijze betekent dat ook de andere taal (deels) wordt begrepen, kan niet de conclusie worden getrokken dat verweerders de inhoud en strekking van de beschikkingen niet hebben begrepen. Deze algemene stelling doet immers niets af aan de verklaringen van verweerders dat zij de inhoud van de beschikkingen wel hebben begrepen.

- 3.7. Indien, onverlet het vorenstaande, moet worden uitgegaan dat de inhoud en strekking van de beschikkingen ten tijde van de oplegging van de maatregelen niet in een voor verweerders begrijpelijke taal is meegedeeld, zijn verweerders in ieder geval twee dagen na oplegging hiervan op de hoogte zijn gesteld. De Staatssecretaris is van oordeel dat dit, anders dan de rechtbank heeft overwogen, als onverwijld moet worden aangemerkt.
- 3.8. De Staatssecretaris acht in dit kader tevens van belang dat uit rechtsoverweging 28 van het Van der Leer-arrest (A 170-A, 1990) van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, en uit rechtsoverweging 40 van het arrest (A 182, 1990) blijkt dat volgens het Europees Hof de mededeling van artikel 5, tweede lid, EVRM tot doel heeft een effectieve uitoefening mogelijk te maken van het in artikel 5, vierde lid, EVRM bedoelde recht tegen de vrijheidsbeneming rechtsmiddelen aan te wenden. In onderhavige gevallen hebben verweerders op 3 mei 2007 beroep ingesteld tegen hun vrijheidsontneming, welke beroepen op 10 mei 2007 ter zitting bij de rechtbank zijn behandeld, zodat sprake is geweest van effectieve rechtsbescherming.
- 3.9. Voorts acht de Staatssecretaris van belang dat verweerders op 1 mei 2007 zonder enig document ter staving van hun identiteit, nationaliteit en reisroute zich op de luchthaven Schiphol hebben gewend tot de Nederlandse autoriteiten en om asiel hebben verzocht. Gelet hierop en gezien het feit dat verweerders de toegang tot het Schengengebied reeds was geweigerd, moeten verweerders in redelijkheid hebben begrepen waarom hun vrijheid werd ontnomen. Ook acht de Staatssecretaris van belang dat verweerders niet hebben aangegeven in welk belang zij zijn geschaad indien zij eerst na twee dagen zijn geïnformeerd omtrent de redenen van de vrijheidsontnemende maatregelen. Gezien het vorenstaande en het grensbewaringsbelang van de Staatssecretaris, had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen de beroepen ongegrond dienen te verklaren.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk de inleidende beroepen ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 30 mei 2007

Gemachtigde

mr. F. Boone
senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 4339
telefax 070 - 779 4545